

משניות ברכות פָּרָק א' משנה ג' חלק ב'

Rabbi Tarfon said,	אָמַר רַבִּי טַרְפוֹן,
“I was coming on the way	אָנִי הָיִיתִי בָּא בַדֶּרֶךְ,
and I leaned to recite (the שְׁמַע)	וְהִטַּתִּי לְקִרְוֹת,
like the words of Beit Shammi	כְּדִבְרֵי בֵּית שַׁמַּאי,
and I endangered myself	וְסַכַּנְתִּי בְּעֲצָמִי
because of the robbers.”	מִפְּנֵי הַלְּסָטִים.
They said to him,	אָמְרוּ לוֹ,
“you were worthy	כְּדִי הָיִיתָ
to obligate yourself (i.e. to become harmed)	לְחַוֵּב בְּעֲצָמְךָ,
for your transgressed	לְשַׁעֲבַרְתָּ
on the words of Beit Hillel.”	עַל דִּבְרֵי בֵּית הֵלֵל: